

ХІРУРГІЧНА ТАКТИКА ПРИ ЛІКУВАННІ ХВОРИХ З ПОПЕРЕЧНОЮ РОЗПЛАСТАНІСТЮ СТОПИ ТА ВАЛЬГУСНОЮ ДЕФОРМАЦІЄЮ ПЕРШОГО ПАЛЬЦЯ

Шевченко В.В., лікар-інтерн

Науковий керівник – к.мед.н., доц. В.Д. Щищук

СумДУ, кафедра ортопедії, травматології та невідкладних станів

Поперечна розпластаність переднього відділу стопи з вальгусною деформацією першого пальця є одним з найбільш поширених ортопедичних захворювань. За даними різних авторів ця патологія трапляється серед населення від 12 до 64%. Дане захворювання виникає у людей найбільш працездатного віку та характеризується прогресуючим перебігом. Розпластаність переднього відділу стопи з вальгусною деформацією першого пальця супроводжується больовим синдромом, порушує опорну функцію кінцівки, ускладнює користування стандартним взуттям, а у важких випадках призводить до зниження працездатності та порушенню соціальної адаптації. До теперішнього часу запропоновано більше 400 методів хірургічної корекції статичних деформацій переднього відділу стопи. Різноманіття способів оперативного лікування свідчить про те, що частіше за все хірурги та ортопеди не задоволені методами оперативного лікування цієї патології. Кількість незадовільних результатів лишається досить високою та коливається від 3,8 до 48,9 %.

Мета дослідження – проаналізувати дані проведеного оперативного лікування поперечно розпластаної стопи в умовах ортопедо-травматологічного відділення №2 СМКЛ№1 та обґрунтувати доцільність обраного методу корекції даної патології.

Загальна кількість прооперованих хворих в ортопедо-травматологічному відділенні №2 за 2010 рік склала 619, з них 10 (1,61%) пацієнти з поперечно розпластаною стопою. При проведенні оперативних втручань у всіх випадках застосовувався комбінований метод реконструкції переднього відділу стопи з модифікацією способу Шеде, а при наявності молотоподібної деформації другого пальця – операція Гомана. Середня кількість ліжко днів у хворих з даною патологією склала 12,3. Післяопераційні ускладнення не спостерігалося в жодному з випадків.

При аналізі проведеної нами роботи можна зробити висновок, що обрана тактика оперативного лікування поперечної розпластаності стопи є раціональною, про що свідчить відсутність ускладнень та не тривалий час перебування хворого в умовах стаціонару. Стабільність отриманого ефекту корекції стопи та повне відновлення естетичного вигляду і функції підтверджує вище наведені дані дослідження.